

ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΟΛΓΑ ΚΑΙ Ο ΠΟΛΩΝΟΣ ΣΥΝΟΜΩΤΗΣ

Ένα επεισόδιο τής Βασιλείας; όταν ήταν ακόμη νέη. 'Ο νεαρός Πολωνός συνομότης; 'Η νοσταλγία του γιὰ τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἀρρωστη μητέρα του. 'Η 'Όλγα συγκινεῖται. 'Η ἀτιμία τῶν Ρώσων αὐλικῶν. 'Η σύλληψις τοῦ νέου. 'Η 'Όλγα πέφτει ἀρρωστη ἀπ' τὸ κακό της. Στὴν Πετρούπολι. 'Ο Τσάρος συγκινεῖται, ἀλλὰ καὶ ἀρνεῖται. Στὰ κάτεργα τῆς Σιβηρίας. Οἱ γάμοι τῆς 'Όλγας μετὸν Βασιλέα Γεώργιο. Τὸ καλύτερο δῶρο. 'Η χάρις κτλ. κτλ.

ΑΛΛΟΤΕ βασίλισσα 'Όλγα, ἡ σύζυγος τοῦ δολοφονηθέντος στὴν Θεσσαλονίκη βασιλέως Γεωργίου, ὅταν ἦταν ἀκόμη Μεγάλη Δούκισσα, πρὸ τοῦ γάμου της δηλαδή, καὶ ἀκριβῶς κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ 1886, βρισκοταν μετὴν μητέρα της στὴ Νίκαια.

Μιά μέρα λοιπὸν εἶχε βγεῖ νὰ κάμῃ, μόνη της, ἕνα μικρὸ περίπατο στὰ γύρω ἀμπέλια. 'Ενῶ ὅμως προχωροῦσε ἐντελῶς ἀμέριμνη, εἶδε νὰ τὴν πλησιάσῃ ἕξαφνα ἕνας συμπαθέστατος νέος. 'Ο νέος αὐτὸς τὴν χαιρέτησε με σεβασμό, καὶ ἀμέσως κατόπιν γονάτισε μπροστά της καὶ τῆς εἶπε :

— 'Υψηλοτάτη, σὰς ἰκετεύω, ἀκοῦστε τί θὰ σὰς πῶ καὶ λυπηθῆτε με !...

Τὰ πονεμένα λόγια τοῦ νέου καὶ ἡ θλίψις πού ζῳγραφίζοταν στὸ πρόσωπὸ τοῦ συγκίνησαν τὴν 'Όλγα, ἡ ὁποία τοῦ εἶπε νὰ σηκωθῇ ἐπάνω καὶ νὰ τῆς ἐξηγήσῃ τί θέλει.

'Ο νέος, γονατιστὸς πάντα, διηγήθηκε στὴν Μ. Δούκισσα, ὅτι εἶνε Πολωνὸς φοιτητῆς, ὅτι εἶχε λάβει μέρος στὶς μυστικὰς συνεδριάσεις τῶν Πολωνῶν τῶν ἐνεργούντων διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος τῶν ἀπὸ τὴν Ρωσσία, ὅτι ἀνεκαλύφθησαν ἕξαφνα καὶ ἐνῶ οἱ ἄλλοι συντροφοὶ τοῦ ἐξορίσθησαν στὴν Σιβηρία, αὐτὸς εἶχε κατορθώσῃ νὰ περάσῃ τὰ σύνορα καὶ νὰ καταφύγῃ στὴ Γαλλία...

— Λοιπὸν, ρῆτησεν ἡ 'Όλγα, τί ζητᾶτε τώρα ἀπὸ μένα ; Τί θέλετε νὰ κάμω γιὰ σὰς ; — 'Υψηλοτάτη, ἀποκρίσθηεν ὁ νέος, ἡ νοσταλγία μου νὰ ξαναγυρῶ στὴν πατρίδα μου εἶνε μεγάλη, εἶνε ἀπάνταστη. Θέλω νὰ ξαναδῶ τὸν τόπο πού γεννήθηκα, τὴν γῆν ἡ μητέρα μου, ἡ ὁποία εἶνε ἀρρωτη. 'Ο πόθος μου αὐτὸς εἶνε ἀπερίγραπτος, 'Υψηλοτάτη, με λυῶναι, με πεθαίνει μέρα μετὴν ἡμέρα. Προστατέψτε με, 'Υψηλοτάτη, βοηθήστε με νὰ γυρῶ στὴν ἀγαπημένη μου πατρίδα, καὶ θὰ σὰς εἶμαι ἀσπινῶς εὐγνώμων !...

'Η 'Όλγα συγκινήθηκε βαθύτατα ἀπ' τὰ λόγια τοῦ νέου.

— Σηκωθῆτε ἐπάνω, τοῦ εἶπε. Θὰ κάμω γιὰ σὰς ὅ, τι μπορῶ. Θὰ μιλήσω ἀπόψε στὴ μητέρα μου καὶ ἡ δὴδ μαζὺ θὰ μεσιτέψουμε στὸν αὐτοκράτορα. 'Ελα αὐριο τὸ πρωὶ νὰ μᾶς δῆς στὴν ἑπαυλι.

'Ο νέος δακρῶζοντας ἀπὸ εὐγνωμοσύνη καὶ ἀγαλλίασι, χαιρέτησε τὴν Μ. Δούκισσα, τὴν εὐχαρίστησε θερμὰ γιὰ τὴν καλοσύνη της καὶ ἔφυγε.

Τὸ ἴδιο βράδυ ἡ 'Όλγα μίλησε στὴν μητέρα της γιὰ τὸ περιστατικὸ πού τῆς συνέβη καὶ τὴν παρακάλεσε θερμὰ νὰ μεσιτέψῃ ὑπὲρ τοῦ Πολωνοῦ σπουδαστοῦ. Τῆ στιγμῇ ὅμως πού τὰ διηγεῖτο αὐτὰ στὴν μητέρα της ἦσαν παρόντες καὶ μερικοὶ αὐλικοί. 'Ενας ἀπὸ αὐτούς, ἑλαφρὸς καὶ μοχθηρὸς ἄνθρωπος, ἔσπευσε ἀμέσως κατόπιν νὰ ἀνακοινώσῃ τὰ πάντα σὲ μερικοὺς συναδέλφους του καὶ νὰ τοὺς συμβουλέψῃ νὰ προβοῦν τὴν σύλληψιν τοῦ νέου, ἐν ἀγνοίᾳ τῆς δουκίσσης, γιὰ νὰ φανοῦν εὐχάριστοι στὴν τρομερῇ καὶ πανισχυρῇ ἀστυνομίᾳ τῆς Πετρούπολεως. Οἱ συνάδελφοί του ἀσύνετοι ὅπως καὶ αὐτὸς βρῆκαν τὴν πρότασίν του λογικῇ, καὶ τὴν ἐπομένῃ τὸ πρωὶ ὅταν πῆγε ὁ νέος στὴν ἑπαυλι γιὰ νὰ δῆ τὴν Μ. Δούκισσα 'Όλγα, τοῦ εἶπαν πῶς ἡ ὑπόθεσίς του ἔκανονίσθη καὶ τοῦ οὕστησαν νὰ περάσῃ ἀπ' τὸ Ρωσικὸ Προξενεῖο γιὰ νὰ πάρῃ διαβατήριον.

'Ανόποτος ὁ νέος τράβηξε γιὰ τὸ Ρωσικὸ Προξενεῖο. Μόλις ὅμως ἔφτασεν ἐκεῖ καὶ μπῆκε μέσα, τὸν ἔπιασαν ἀμέσως κατὰ ρα-

ταγὴν τῶν αὐλικῶν, μερικοὶ Ρώσοι ναῦται καὶ τὸν μετέφεραν στὸ λιμάνι 'Εκεῖ τὸν ἐροῖξαν σὲ μιὰ βάρκα καὶ τὸν μετέφεραν στὴν ἔξω τοῦ λιμένος ἀγκυροβολημένη Ρωσικῇ φρεγάτᾳ. Στὴν φρεγάτα, παρὰ τὶς διαμαρτυρίες του, ἔδεσαν τὸν αὐτὸν Πολωνὸ σπουδαστὴ μετὸ ἀλυσίδες καὶ τὸν μετέφεραν στὴν Κροστάνδη.

'Η 'Όλγα μὴ βλέποντας νὰ φανῇ ὁ νεαρὸς σπουδαστῆς τὸν ἐπεριμένε ἀρκετὰς ἡμέρας. Τέλος ζήτησε πληροφορίας καὶ ἔμαθε τί εἶχε συμβεῖ.

'Η ἀτιμία τῶν Ρώσων αὐλικῶν ἔκαμε στὴν Μεγάλη Δούκισσα κατάπληξι 'Εξὼ φρενῶν γιὰ ὅ, τι συνέβη ἦταν ὀλόκληρη τὴν ἡμέρα ἀνάστατη, ἔκλαιγε, γύριζε ἐπάνω-κάτω, ἔκανε σὰν τρελλὴ Κανεῖς δὲν μοροῦσε νὰ τὴν καθησυχάσῃ καὶ νὰ τὴν παρηγορήσῃ γιὰ ὅ, τι συνέβη.

— 'Εγὼ φταίω !... 'Εγὼ τὸν κατέστρεψα !... φώναζε ἔξω φρενῶν ἀπ' τὸ κακό της. 'Αν δὲν τὸν καλοῦσα στὴν ἑπαυλι δὲν θὰ τοῦ συνέβαινε ἡ συμφορὰ πού τοῦ συνέβη.

Τὴν ἄλλη μέρα ἡ 'Όλγα ἔπεσε ἀρρωστη μετὸ δυνατὸ πυρετὸ. Παράδερνε ἔτσι στὸ κρεββάτι ἐπὶ ἡμέρας. Ὅταν τέλος κατάλαβε τὸν ἑαυτὸ της καλύτερα, σηκώθηκε καὶ ἔφυγε ἀμέσως γιὰ τὴν Πετρούπολι. Μόλις ἔφτασε ἐκεῖ πῆγε κατ' εὐθείαν στὰ 'Ανάκτορα, ζήτησε νὰ δῆ τὸν θεῖον της Αὐτοκράτορα καὶ μόλις παρουσιάστηκε μπρὸς τοῦ ἔπεσε στὰ γόνατα καὶ μετὰ δάκρυα στὰ μάτια, ζήτησε χάρι ὑπὲρ τοῦ Πολωνοῦ σπουδαστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶχε φυλακισθῇ ὡς συνομότης.

'Ο Τσάρος συγκινήθηκε ὅταν ἀκούσε τὴν ἱστορία τοῦ νέου, μὰ δῆλωσε, ὡστόσο, στὴν 'Όλγα πῶς δὲν μποροῦσε νὰ δώσῃ χάριν σ' ἕνα συνομότη. 'Εφ' ὅσον οἱ συννεοχοὶ τοῦ βρισκόντουσαν στὴ Σιβηρία ἔπρεπε νὰ σταλῇ καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς νὰ ἀφεθοῦν ὅλοι ἐλεύθεροι, πρᾶγμα ἀδύνατον.

'Η 'Όλγα ἐπέμεινε καὶ τέλος ἀπεφαίσθη νὰ σταλῇ ὁ νέος εἰς τὴν Πολωνία γιὰ νὰ δῆ τὴν ἀρρωστη μητέρα του, μὰ κατόπιν νὰ μεταφερθῇ καὶ αὐτὸς στὰ κάτεργα τῆς Σιβηρίας. 'Εσεὶ δὲ καὶ ἔγινε...

'Ενας χρόνος πέρασε ἐν τῷ μεταξῷ. Στὰ 1867 ἔγιναν οἱ γάμοι τῆς 'Όλγας μετὸν βασιλέα τῆς 'Ελλάδος Γεώργιο τὸν Α'. 'Επ' εὐκαιρίᾳ τῶν γάμων τῆς ἀνεψιάς του, ὁ Τσάρος τῆς προσέφερε λαμπρὰ καὶ πολυτελέστατα δῶρα. 'Η 'Όλγα βρῆκε τότε τὴν εὐκαιρία νὰ τοῦ μιλήσῃ γιὰ τὸν Πολωνὸ σπουδαστῆ :

— Τὸ καλύτερο γαμήλιο δῶρο, θεῖε μου, εἶπε στὸν Αὐτοκράτορα πασῶν τῶν Ρωσικῶν, θὰ ἦταν γιὰ μένα ἡ χάρις ὑπὲρ τοῦ νέου πού σπαίξει στὴ Σιβηρία !...

'Ο Τσάρος συνεκινήθη.

— 'Απὸ τὸ εἰθιμεῖς τόσον, τῆς εἶπε, θὰ γίνῃ τὸ θέλημά σου.

Καὶ ὑπέγραψε ἀμέσως τὴν χάριν.

'Εσεὶ ὁ Πολωνὸς σπουδαστῆς ἀφῆθη ἐλεύθερος, γύρισε στὴν Πετρούπολι, τελείωσε τὶς σπουδὰς του καὶ ἔγινε ἕνας ἀπ' τοὺς πιὸ καλοῦς γατροῦς τῆς Ρωσικῆς πρωτεύουσας καὶ ἀπ' τοὺς πιὸ φιλησυχούς καὶ ἀφοσιωμένους ὑπῆκόους τοῦ Αὐτοκράτορος.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΖΗΤΙΑΝΩΝ

'Ενας περαστικὸς περνᾷε μπρὸς ἀπὸ ἕνα ζητιάνο, πού ἔχει κρεμασμένη σὲ ὁ στήθος του μιὰ ἐπιγραφὴ ὅτι εἶνε τυφλός. Τοῦ δίνει μιὰ βοήθεια...

— Σὰ; εὐχαριστῶ πολύ, κύριε, τοῦ λέει ὁ τυφλός... Τὸ νόμισμα αὐτὸ εἶνε ἀλήθεια καινούργιο, τῆς ὥρας ! Πῶς γυαλίσει !...

— Καλά, καὶ πῶς τὸ εἶδες ὅτι γυαλίσει ;...

— Μὰ, νὰ σὰς πῶ, κύριε...

— Γιατί κζίμασες στὸ στήθος σου αὐτὴ τὴν ἐπιγραφὴ ὅτι εἶσαι τυφλός, ἐνῶ βλέπεις περίφημα !...

— Νά...εἶπε κάποιου νὰ μοῦ τὴ γράψῃ, μὰ ἔλας φαίνεται λάθος. 'Εγὼ δὲν εἶμαι τυφλός.

— 'Αμ τί εἶσαι ;

— Κωφάλαλος.

— !...

φέρνοντας καὶ τυπογραφικὰ στοιχεῖα γιὰ τὴν ἐφημερίδα «'Ελληνικὸς Καθρέπτης». 'Επίσης ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες τοῦ 1833, φαίνεται ὅτι τὸ «ἀτιμόπλευστον» «'Ερμῆς», ἐχρησιμοποιήθη κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ 'Οθωνος, ὅταν ὁ πρῶτος μὲς βασιλεὺς ἐγύριζε ἀπὸ τὸ ἱστορικὸ του ἐκεῖνο ταξεῖδι στὴ Σμύρνη.

Γιὰ συμπλήρωμα, προσθέτομε ὅτι ὅταν ὁ Κόρακιν ἦρθε γιὰ πρώτη φορά στὴν 'Ελλάδα, στὶς 9 Μαρτίου 1827, ἔταξείδευε μετὸ τὸ «Μονόκερως», μιὰ μικρὴ σκούνα πού ἀγοράστηκε μετὰ χρίματα τοῦ πρῶτου 'Ελληνικοῦ δανείου. Στὴ σκούνα αὐτῇ, γιὰ μεγαλοπρέπεια βέβαια εἶχαν βάλει καὶ μιὰ μικρὴ ἀτμομηχανή. 'Ο «Μονόκερως» δὲν ἔχει ἐνδοξὴ ἱστορία. 'Εναυάγησε μιὰ νύχτα στὸν Τάμεσι καὶ δὲν ἔγινε πειὰ λόγος γι' αὐτόν.

